

Kmetijske in rokodélske novice.

Na svitlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 31. Grudna. 1845.

List 53.

Bravcam h koncu leta v spomín.

Habete sal in vobis et pacem inter vos.
Marc. IX. 49.

ZBogam bravci novic na potu prihodnjiga leta!
Blag nam ostani spomín, upanje vam zanaprej.
Kar govóriš smo petkrat desetéro in trikrat,
Bodi rečeno v korist rodu, domovju, in vam,
Bodi ko zernja izmêt, poženi obilno klasovja.

Rekle bi, zvesto de smo namembo dosegla tečaja,
Tode služabnici molk, sodba spodobi se vam.
Sodite! Scer dovolite nam sledeče besede,
Dobro prevdarite jih, vredne pomislka so;
Če bi še manjkalo kaj, iz lastnega blaga dodajte.

Bogu dušo in vest, vladarju zvestobo do smerti,
Veri zaúpa poklón, glasu zakona poslüh,
Starosti čast, mladenču poduk, otroku ljubezen,
Ženi prijazno pomoč, bratu Slovencu objem,
Vezi edinstva krepost — so naše perve naročbe.

Marno poglejte potém na polje slovenskiga djanja,
Mnogo ledine je še, mnogo je križama rok.
Ganite jih, otrebite mah domovini do jedra,
Duhe zarótite v beg dvombe, nemarnosti, tmin,
Dvignite serčno zaklad slovenskiga dlana in uma.

Svetu pokažite lik domače navade in misli,
Biti slovenske kerví, bodi Slovencu ponös.
Spomnite se imenitnosti del pokojnih očetov,
Cenite vrednosti scer roda sedajniga tud;
Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

Jezik očistite peg, opílite gladko mu rujo,
Kar je najétiga v njem, dajte sošedu nazaj.
Kinčite ga iz lastne moči, iz lastniga vira,
Jasno ko struna bo pel, zvonu enako donil,
Pričal vašo modrost na desno, na levo narodam.

Res je začetek trud, okorna beseda detinstva,
Tega ne vstrašite se, moč neizmerna je sklep.
Volja poprav vam budi in skerb, izida ni dvombe
Glejte ta hrast košat, hrastič očetu je bil,
Zakon natóre je tak, de iz maliga rase veliko.

Nepomenljivo leží nevažna pěška na grivi,
Nekim otroku iz rok padla nevedama je;
Kliti začnè, narase dreyó, se kroži, se širi,
Krona mu prostre se vzrak, jablan na grivi stoji,
Važno devet rodovín z obilnim sadjem previdi.

Mlada zaveržena dva pobegneta v hrib aventinski,
Reven osnujeta stan, komaj pastirju se vdá.
Dvigne se stan, premeni se v grad, se množi, se krepi,
Žezlo prime deržav, morja si skuje trizób,
Roma ponosna sloví, kraljici zembla se vklanja.

Tako iz maliga stvar narase velika in slavna,
Volja se zbudi tedaj, truda ne strašite se.
Krasno bo sad slovenske reči ob uri dozoril,
Gani se verli ratár! sin bo veselo sejal,
Cvetju se čudil unuk unuka unukove žetve.

J. Koseski.

Pogovor

kmetijskiga ozhetu s svojim naravoslovja suzhenim finam, v meszu Grudnu.

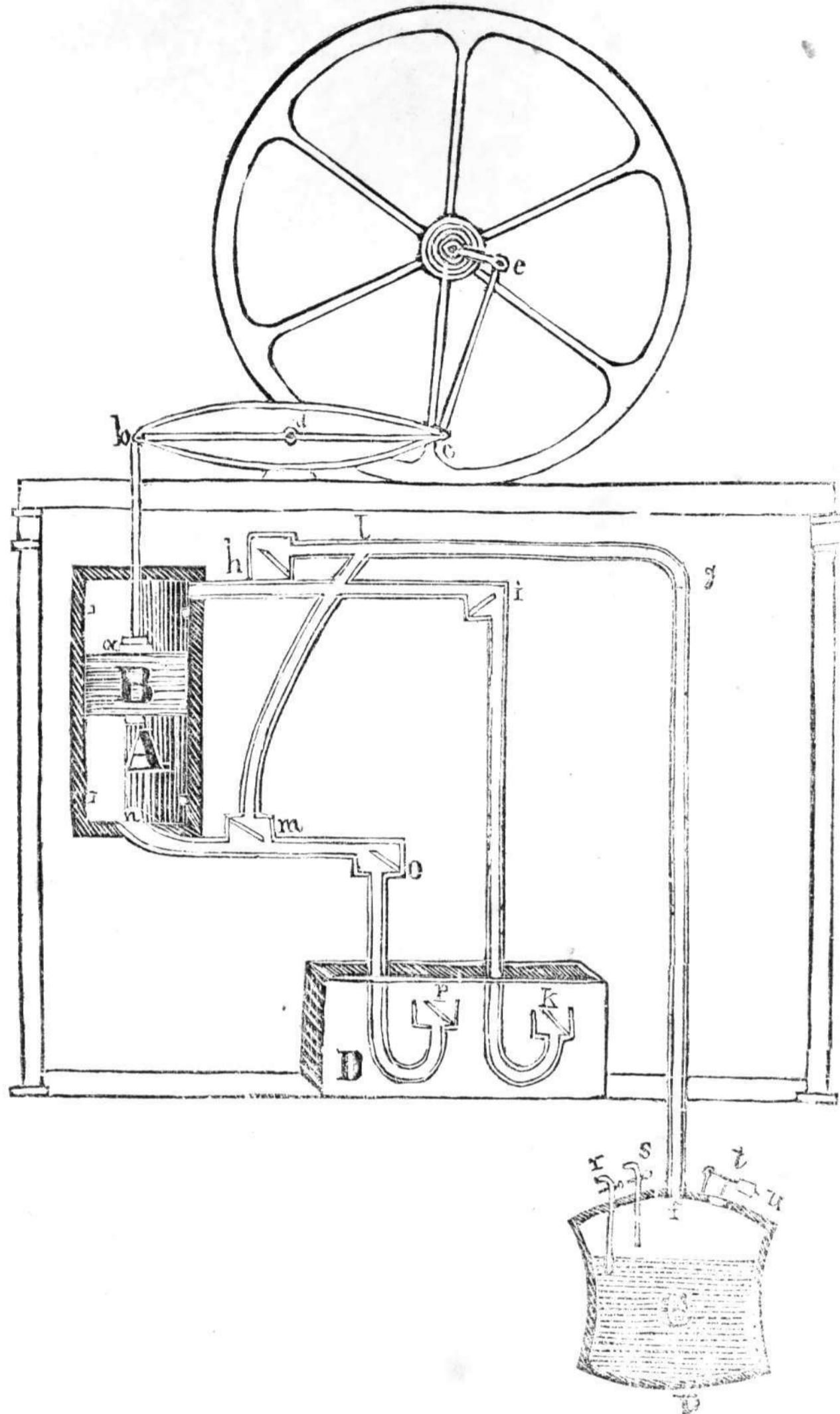
O. Vse se sdej le od shelesne zeste pogovarja, povej mi, Janes! kakó more sopár vos gogniti? To mi nizh prav v glavo ne gré.

Š. To fi natanjko rasjafniti, oglejte podobo in pasite, kar vam bom povedal.

O. Ti fi vunder presneto uzhena glaviza! Rad te bom poslughal.

Š. Vsaka hlapniza ali vsaka mashina, ktero sopar ali hlap goni, obstoji is dveh raslozhnih poglavitnih delov, namrežh is pezhí s foparnim kotlam, vred in pa is mashine, ktera goni vosove in druge rezhi. — Pezh ima 4 dela: spodnji dufhek, rosh, ognjifhe in dimnik. — Nad ognjishem je shelesin ali bakren kotel takó vsidan, de ga plamen in sherjavza od vfh straní kurita. V kotlu se voda kuha in v podobi soparze v mashino gré, is ktere isvira filna mozh in grosna hitrost. — Kaj se v ti mashini godí, ktero je zhlo-

veshki um snajdel, vam hozhem sdej na tanjko pokasati. Vsemite podobo v roke.

S. Glejte! podoba *A*. je velika okrogle, podolgafta shelesna posoda s debelim shelesnim bitam *B*. ki se takó sten te posode prime, de nizh soparze ne more memo iti, sizer se pa vender da gori in doli goniti. Bit ima sgorej shelesni kol *a. b.* ki s bitam gori in doli hodi. Ta kol se prime v sgornjim konzu rozhnika *b. c.* kteri se v fredi *d.* vertí, in kteriga perpeti kol gori in doli guglje. Na drugim konzu tega rozhnika je perpet shelesen kol *c. e.*, kteriga rozhnik semtertje goni, in kteri potem koló fuzhe, ki se spet drusiga kolefja primlje in takó samore goniti vos, mlin, zholn ali kakshno drugo rezh.

O. To bi she bilo, ali kdo bo pa bit gonil v okrogli posodi?

S. Bit pa soparza gori in doli goni. *C*. je terden bakren ali shelesen kotel s mozhnim pokrovom do tretjiga dela napolnjen s vodo. Is njega gre sakriviljena zev *f. g. h.* ktera se pri *h.* sklene s drugo zevjo *h. i. k.*, kér ima tudi sapernizo. Zev *h. i. k.* gre v sgornjim konzu v okroglo posodo *A*. ima pri *i.* in *k.* sapernize in feshe s spodnjim konzam v posodo s merslo vodo *D*. Is zevi *f. g. h.* gre spet druga zev *l. m.* ktera se dershí druge spodnje zevi *n. o. p.* in ima pri *m.* sapernizo. Zev *n. o. p.* gre v spodnjim konzu v posodo *A*. ima pri *o.* in *p.* sapernize in feshe s spodnjim konzam *p.* v posodo *D*. Sapernize so takó narejene, de se same

ob pravim zhafsu odpréjo in sapréjo. V pokrov kotla *C*. ste vdelane dve zevi *r. s.* — *r.* feshe pod vodo, *s.* pa malo nad vodo stojí. Ako se odpre v sgornjim konzu zev *r.*, voda is nje ferzhí (gnana od pritiska soparze); ako se odpre zev *s.*, ferzhí samó soparza is nje. Zhe bi pa is zevi *r.* sama soparza fhla, bi bilo snaminje, de je premalo vode v kotlu, in zhe bi is zevi *s.* voda letela, bi bilo snaminje, de je prevezh vode v kotlu. Tudi ima pokrov dušhik *t.* to je luknjizo, ktero okroglo podolgaft, v sgornjim konzu debel in v spodnjim tenák samashik maslí, na kteri se obesi teshník *u.* kakor pri tehtnizi, in takó luknjizo maslí, de nizh soparze pri nji ne more uiti. Zhe se je pa prevezh soparze v kotlu napravilo, ki bi vtegnila kotel rasnesti, vsdigne s svojim pritiskam samashik *t.* in preobilna soparza isferzhí. Ako se sakuri pod kotlam *C*. v pèzhi *P.* se napravi v njem soparza, in gre po zevi *f. g. h.* in ako fo sapernize *h. o. p.* odverte, gre v zev *h. i.* in kér je saperniza *i.* saperta. samore le pri *h.* iti v posodo *A*. in pritisne v nji bit *B*. proti tlam. Zhe je pa kaj soparze v *A*. pod bitam, gre po zevi *n. o. p.* v posodo *D*. se f-hladí in postane voda. Pri ti prizhi, ko bit pride do tal, se sapernize *h. o. p.* sapréjo, in se odpréjo sapernize *m. i. k.* Soparza gre po zevi *l. m. n.* v *A*. pod bit *B*. ga vsdigne do verha, soparza pa nad bitam isleti po zevi *h. i. k.* v posodo *D*. in je spet voda. Kader bit pride do verha, se spet sapernize *m. i. k.* sapréjo, in se odpréjo sapernize *h. o. p.* soparza gre spet pri *h.* nad bit, ga doli pritisne, soparza pod njim pa gre po zevi *n. o. p.* v *D*. in takó gre bit smirej gori in doli, kakor de bi medel, dokler se pod kotlam *C*. kuri, in ta bit goni zelo napravo, ktera samore goniti vosove, mline, zholne i. t. d.

O. Od kod pa ima soparza tako mozh?

S. Voda ima to laftnost, de v soparnim stanu 1500krat vezh prostora potrebuje, se prav rasfiriti, kakor pa v svojim natornim stanu, takó de posoda, v kteri bi se vodena soparza po svoji natori prav samogla rasfiriti, bi mogla 1500krat vezhi biti, kakor pa posoda, v kteri je navadna voda. Ako se tedej kuri pod kotlam *C*. se voda fogreje, in en del se je spremeni v soparzo, in kér v tem stanu potrebuje vezh prostora, je v kotlu mozhno stisnjena, si prisadeva se rasfiriti po svoji natori, mozhno pritiska na vse kraje kotla, in zhe se napelje po zevih v napravo, kakor sim vam jo rasloshil, goni kolefa, vosove in druge rezhi.

O. Sdej mi je pa ta rezh jafna, kakor de bi bil mashino famo ogledoval. Veliko lepih naukov si mi she dal, danashnji mi je tudi prav vshezh.

J. Jashirk.

Živino pozimi bolezni obvarovati.

(Konec.)

5) Od slabiga gleštanja živine.

Snažnost živine je pol reje. Škoda, de te resnice kmetovavci ne obrajtajo, kakor bi imelo biti. Koža so unajne pljuča; skozi kožo živina diha, živež iz zraka sprejemlje, kar pa je sprideniga in v truplu nima več ostati, po nji v podobi sopara ali pota vùn pahne. Če se tedej koža na živini ne glešta, in ne snaži, ostane ves prah, blato, pot in veliko drugih reči na koži, se zapréjo in zamašijo dihavne ljuknice, kterih je tavžent in tavžent po truplu, živina nima duška po koži, se slabo redí, garje in uši dobí, hira in zbolí.

Delavni konji se imajo tedej vsak dan tudi